

WINTER LENTE ZOMER HERFST 2025

fotografie & poëzie een bochtige weg

14 jaar later

Paul Bastiaans

Schrijven met licht

Als je waarlijk om de weg vraagt moet je eerst erkennen dat je niet weet waar je staat.

Gedurende 2025, de perioden van mijn wandelingen op de Veluwe, in Leiden & omstreken heb ik mede via perspectieven van anderen, veel mogen leren.

Door de vele versies en publicaties na 21 december 2012 is mij met groot belang duidelijk gemaakt dat het *ik* een toestand kan kennen waarbij dit *ik buiten zichzelf* is.

Het *ik* dat zich tegenover alles en iedereen als heer en meester gedraagt, een einde kent.

Deze gebeurtenis kan zich voordoen wanneer het *ik* in die mate geconfronteerd wordt met *iets anders* dat het niet meer te rangschikken valt binnen een van de categorieën van het *ik*.

Het moment waarop het *ik* zijn, haar of diens bestaan ter discussie gesteld ziet staan, en niet meer in de gelegenheid is zijn, haar of diens identiteit te volharden.

Geraakt door *het andere* ziet het *ik* zich zodoende afgesneden, de schijn van zelfgenoegzaamheid waarin *ik* beweegt wordt doorbroken.

Het andere kan alleen als *andere* gebeuren, indien *het andere* als *andere* verrast, waardoor het *ik* als het ware explodeert.

De contradictie van *het zelf* is hier zodanig een beweging naar binnen toe, waarbij er ruimte wordt gemaakt voor *het andere* tevens een einde kan inluiden voor onze oerdrang de werkelijkheid te willen begrijpen.

De notie van een soeverein bewustzijn moet nu dus worden losgelaten, is ook reeds overmeesterd, want uiteindelijk moet worden ingezien, alleen de gebeurtenis is, leermeester.

